

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Narodu“.

Vsprejemni izpit v naše srednje šole.

Minulo je že leto dni, odkar smo se v „Slov. Narodu“ z zaznamenovanim predmetom bavili. Včeraj izročil nam je odličen profesor naše gimnazije sledeče vrstice, katere zaradi važnosti njih predmeta prav radi in extenso prijavljamo.

Slavni deželni šolski svet!

Modri možje ste zbrani v to najvišjo šolsko oblast v deželi. Razum in srce Vam velevala, da vsako vprašanje o našem šolstvu natanko pretresete ter po zakonitih določbah rešite. Zato se pisatelj teh vrstic nada, da boste tudi določbe o vsprejemnem izpitu prav sine ira et studio pretresli in vse potrebno po teh zakonitih določbah že za bodoči vsprejemni izpit v jeseni ukrenili.

Zakonito uravnala je te vsprejemne izpite v prvi razred srednjih šol še sedaj veljavna naredba naučnega ministra od 14. marca 1870 št. 2370. Glasi se pa ta naredba o „vsprejemnem izpitu v najnižji razred srednjih šol“ tako-le:

§. 1. Začetkom šolskega leta 1870/1 se od onih, ki bi radi v prvi razred srednjih šol (gimna-

zije, realne gimnazije ali pa realke) vstopili, ne sme zahtevati spričevala ljudske šole, ampak vsi morajo delati vsprejemni izpit.

§. 2. Ta izpit se vrši v pričo ravnatelja in onih učiteljev, katere je ravnatelj za to določil.

§. 3. Pri izpitu se mora zahtevati sledeče: ono znanje verskih resnic, katero se v prvih štirih razredih ljudske šole pridablja; spretno čitanje in pisanje učnega jezika, na slučaj tudi latinskega pisma (t. j. latinskih črk), znanje početnega nauka o jednovitem razširjenem reku, znanje pravil o pravopisu in o ločilih in pravilno njih rabljenje pri pisanji narekovanega, vajenost v štirih početnih računih s celimi čisli.“

Stremeyr.

Osem let pozneje je naučni minister prijavil dodatek k navedeni še zmeraj veljavni naredbi; te naredbe pa ta dodatek nikakor ni prestvaril, le za besedico je ni skrčil niti razširil, ampak pritrdil jej je v vsem. Ta „ukaz naučnega ministra od 7. aprila 1878, št. 5416 o sprejemu dijakov v prvi razred srednjih šol“ pravi

v 1. odstavku, da je razen zakonitega izpita treba še drugih podatkov,

v 2. odstavku, da vsprejemancu mora ljudska šola dati spričevalo (frequentationszeugnis) ter v tem izrečno napisati rede iz krščanskega nauka učnega jezika in računstva in da to spričevalo se bode v bodoče od vsakega dijaka pri vzprejemu zahtevalo.

v 3. odstavku se določuje, kako naj se vsi ti podatki (spričevala izpita) in izkazi sestavljajo ter najvišji deželni šolski gosposki izročajo.

Vsled raznih pritožeb in nasvetov je naučno ministerstvo lani izdalo o vsprejemnih izpiti ukaz, ki je vsprejemni izpit nekoliko skrajšal in tako delo dotičnim učiteljem nekoliko olajšal. Ta za nas kaj važni razglas se glasi tako le: (gl. Verordnungsblatt 1884 št. 230.

Ukaz naučnega ministra od 27. maja št. 8019 o vsprejemnem izpitu v prvi razred srednjih šol.“

„Pri vsprejemnem izpitu ravna naj se po sledečem:

1. Vsprejemni izpit iz verozakona naj se vrši ustno, iz učnega jezika in računstva pa pismeno in ustno.

2. Kar je ministerski ukaz od dne 14. marca 1870, št. 2370 zahteval o znanji pravil o ločilih in o njih pravilni rabi pri pisanji narekovanega, to naj se v bodoče opusti.

3. Da bi učitelji s temi izpiti temeljito se pečali, odpuste lahko usten izpit iz učnega jezika in računstva vsakemu dijaku, ki je svojo zrelost v teh predmetih pri pismenem izpitu pokazal tako, da je dobil vsaj red zadovoljno in da ima v spričevalu ljudske šole vsaj red dobro.

4. Da se lahko tudi od izpita iz verozakona osvobodé.

5. Če so redi v spričevalu ljudske šole in pri pismenem izpitu izrečno nepovoljni, takega ni treba ustno izpraševati; zavrne naj se.

Tako bode vsprejemni izpit temeljit in zanesljiv in vsi nezreli dijaki se bodo odstranili od srednjih šol.“

To so vse zakonite naredbe o vsprejemnem izpitu v prvi razred srednjih šol. Jasne so dovolj vsakemu, ki hoče jasno misliti ter neče nalašč kaj napačnega iz njih izvajati, ali vanje stvari urivati, katerih notri ni. Jasne so tako, da res lahko veljajo po vseh deželah po vseh srednjih šolah tostran Litve.

Slavni deželni šolski svet je gotovo že zapazil, da te določbe nikjer ne pravijo, da se ima ta izpit vršiti nemški, latinski, poljski, češki, slovenski, laški ali pa kitajski. Prav naravno je, da povsodi govori le o učnem jeziku. Izpit se ima vršiti v učnem jeziku. Daljno razmišljanje bilo bi pač nespodobno v tej javni ponižni prošnji do našega deželnega šolskega sveta.

Slavni deželni šolski svet dobro pozna oni ukaz naučnega ministra od 22. julija 1882 št. 10820, po katerem smo slovenske prve razrede na Kranjske in Novomeške gimnaziji, slovensko oddelke ali paralelke pa na naši gimnaziji v Ljubljani pridobili.

Po tem ukazu je slovenski učni jezik v prvem razredu toli izključno, da se celo nemščina kot učni predmet mora poučevati na podlagi materinega t. j. slovenskega jezika. Kaj to trebuje še nadaljnega razmotrivanja? Gotovo bilo bi to odveč toli modrim možem, toli prebrisanim šolnikom,

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jednointrideseto poglavje.

Nekateri neusečni nasledki potovanja v Ameriko.

(Dalje.)

Francozje neso Grki, vzkliknil je; mi smo Romanci; nam se dopada le brezmerčnost in somernost; velikansko le je lepo.

Vzdihnil sem, povedil glavo ter molčal.

No, doktor, kaj ste se zopet zamislili v molčanje? Kaj mislite o mojem načrtu?

Mislil, odgovoril sem z ramami zmajaje, da prihajam iz države, kjer jim je glavna skrb, odgovajati ljudi, ne pa kamenje premetavati in spomenike postavljati. Prizidki, stolpi, zmagoslavni oboki, kipovi se oddaleč na obzorji res lepo vidijo; a je še nekaj lepšega, imenitnejšega, nekaj živečega, ki tudi v najožji ulici krasno svetlobo razširja in najbolj mračno koč v palačo preminja, to je svoboda.

Dobro, odvrnil je z glasom razžaljenega iznajditelja, zopet vas se polotujejo prejšnje muhe; vidim, da bilo bi neskromno, ko bi hotel še ostati.

Ustal je; jaz sem ga pustil oditi. Kaj naj počenjam s tem starim norcem? Slišal sem, da je v dvorani govoril z mojo ženo. Razumel sem ime Olybrius in besede: Hitete, čas je. — Kaj so pač pomenile te besede? Zaradi tega se nesem nikakor vznemirjal — in napak je bilo. Tepcem in norcem ne sme človek nikdar zaupati.

Dveintrideseto poglavje.

Pariška rodbina.

Nazadnje sem ustal ter se oblekel, a pri tem sem večkrat pogrešal svoje male hiše v Ameriki. Ni kopeli, kjer je bil trudne ude okrepčal, ni zakurjene peči v sobi, ni tople vode. Francozje še neso razumeli, da je prva izmej vseh domačih svobodščin, da človek ima vse pri rokah in da tuje pomoči ne trebuje. Neprestano sem moral pozvonjevati; in pri vsakem zvonjenji je vstopil velečasten in imeniten sluga, ki me je prek visoke bele ovrtnice napušno ogledoval ter me z velečastno milostjo stregel. Kje si bil ti, ubogi Zambo? Ti si bil sicer neukreten in smešen, ali vsaj ljubil si me.

Ko sem se obril, opazoval sem se v zrcalu; na največe veselje sem zopet izpoznal svoj nekdanji obraz. Ne da bi bil zal, a vaje sem bil njega; nič človeka toli ne moti, kakor da se pod tujo krinko išče. V jedilnici sem našel ženo in hčerko, ki ste me s slabo zakrito nemirnostjo pričakovali. Jenny je na videz izdelovala neko vezeno, Suzana jo je s cvetkami olupševala ter je sedaj pa sedaj žalostna in prestrašena v me pogledovala. Vsedel sem se k mizi ter sem kljubu temu prav slabo zajutrkoval. Osemndnevna razdraženost in neprestana čista voda ste mi posebno olajšali francosk zajutrek in staro bordeauško vino. Zopet sem našel svojo domovino, srce se mi je ogrelo, vzbujale so se mi celo pesniške misli, kar se mi je v Massachusettsu nikdar ni pripetilo. — Draga domovina! ljubim te kakor zaljubljenec ljubi svojo ljubico, ko neprestano nad teboj godrnjam, pa vender ti vsakatero lepoto in vsakatero krepost voščim. O draga mi Francija! napačno si odgojena, priroda pa te je preobilo z vsem obdarila. Nič ne doseže mehkega tvojega podnebja, obilnosti tvojih žetev, lepote tvojega sadja, ognjevitosti tvojih vin. Tvoji sinovi so uljudni, ljubeznivi, duhoviti, če jih prevratna vročica ne omami; in tvoje hčere so še dosta nežnejše od njih mož. Česa

toli premišljenim rodoljubom, katere sedaj deželni šolski svet obsega!

Odveč bilo bi tudi, ko bi pisatelj te javne prošnje hotel deželnemu šolskemu svetu na drobno kazati na mejsebojno zvezo mej prej navedenimi ministerskimi naredbami o vsprejemnem izpitu in rečenim ministerskim ukazom o učnem jeziku v prvem razredu naših gimnazij. Kar vsak pameten domačin s prostimi rokami lahko ošlata, pač izvedenim šolnikom v deželnem šolskem svetu ni treba nadrobno dokazovati.

Gledé na vse to naj deželni šolski svet ukrene, da se bodo vsprejemni izpiti za slovenske prve razrede v bodoče vršili le slovenski. Lanski namiglej, da se je pri izpitu dijakom stavil le jeden nemški stavek, nam ne zadostuje. Prvič tudi ta jedini stavek nemški se ne da opravičiti po zakonitih t. j. sedaj veljavnih ministerskih naredbah in ukazih. Drugič tudi ta skrčeni nemški izpit (z jednim stavkom) žali nam zagotovljeno narodno ravnopravnost. Tretjič tudi ta jedini nemški stavek napravlja dijakom dosta preglavice, dosta nepotrebne pripravljanja, nam učiteljem, ki imamo z dotičnimi izpiti opraviti, pa silno veliko duhamorilnega dela.

Pisatelj teh vrstic se za trdno nadeja, da bode deželni šolski svet pri prvi priliki vse te razloge uvaževal, to jasno stvar sine ira et studio prehtal ter za bodoče uvedel izkjučno slovenske vsprejemne izpite,

V Ljubljani 25. dne junija 1886.

Jeden izmej srednješolskih učiteljev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. junija.

Levičarski listi Dunajski propovedujejo jedinstvo vse stranke. Drugače pa govore o tem na Českem izhajajoči levičarski časopisi. Govoreč o levičarski konferenci na Dunaji, so jako nevoljni, da bi se nemška narodna politika žrtvovala jedinstvu stranke. S tem bi bila predrago kupljena ta jedinstvo. Najmanj, kar odločni Nemci morejo zahtevati, je, da se bode osnoval poseben nemški klub. Treba je, da se Nemci imenujejo po svojem imenu. Ako pa drugi levičarji tega nečejo dovoliti, je pa bolje, da se razruši strankarska jedinstvo.

„Narodnim Listom“ se piše iz Brna, da je mej moravskim namestnikom in **načelnim ministrom** navstalo veliko nasprotje zaradi nameščenje izpraznjenega mesta deželnega šolskega nadzornika. Grof Schönborn priporočil je za to mesto Čeha, a naučni minister se neče ozirati na te predloge. Kakor se govori, hočejo Čehi porabiti ta povod, da prisilijo Conrada, da odstopi.

Vnanje države.

Mnogo je še goriva, ki utegne motiti dobre razmere mej **Anglijo** in **Rusijo** in uneti vojno. Le malo ošabno naj se novo angleško ministerstvo postavi proti Rusiji, pa bode afgansko vprašanje reševali topovi. K temu pa utegnejo pripomoči oni srednjeazijski rodovi, ki bi radi prišli pod rusko vlado. Rusija se jih najbrž ne bode branila vzprejeti, a Angleže pa utegne žaliti. Kakor je Reuterjev bureau izvedel iz Teherana, se tja došla pisma iz Herata, ki že govore, da so se ruska oblastva sporazumela z Jamshidi- in Hezareh-rodov, da

se pridružita Rusiji. To že utegne motiti angleško-ruske odnose, ako je res. Pa tudi v drugem kraju v Aziji so že **Rusi** nekaj storili, kar **Angležem** ne bo všeč. Prestopili so Korejsko mejo in poseli pristanišče Lazarev.

Predčeraš so v Parizu zmerni republikanci imeli shod, da se dogovore o novih volitvah za **francosko** zbornico. Temu shodu je predsedoval Magnin. Volili so odbor, potem pa odložili posvetovanje do danes.

Švicarski narodni zbor sklenil je jednoglasno, da se zveznemu совету naroči, da preišče, ali naj bi se odpovedala trgovska pogodba z Nemčijo in ali bi Švica ustanovila svoje diplomatsko ali konzulsko zastopstvo v Turčiji.

Malo je manjkalo, da ni kolera pomogla na **Španjskem** liberalcem na krmilo. Kralj je hotel obiskati Murcijo, kakor je vlani italijanski kralj Napoli. Ministri so mu to odsvetovali, kajti, ko bi za kolero zbolel in umrl, bi to pahnilo Španijo v nove nemire. Španjski kralj namreč nema še nobenega moškega naslednika. Nasledovala bi ga tedaj petletna princesinja Asturska. Te prilike bi se poslužil kak pretendent, da bi zavzel prestol. Kralj se z vsem takim dokazovanjem ni dal pregovoriti od svojega potovanja. Ministerstvo je dalo svojo demisijo. Ko bi bili vodje liberalcev hoteli prevzeti sestavo ministerstva s tem pogojem, da kralj potuje v Murcijo, prišli bi bili na krmilo. Ker se pa tudi poslednji kralju to potovanje odsvetovali, ostalo je prejšnje konservativno ministerstvo. Sicer pa s tem vsa nevarnost za vlado še ni odstranjena. Prebivalstvo je nevoljno, da se je oficijalno naznanila kolera v Madridu, in uvele neke varstvene naredbe, kajti to škoduje trgovini. Opozicija ta nezadovoljnost prebivalstva uporablja v svojo korist, češ, da vlada s tem hoče le škodovati narodu. Bili so že vsled teh naredeb v Madridu nemiri, ki so se pa plegli, a ko bi se ponavljali, utegnili bi biti osodepolni za sedanjo vlado.

Gladstone je le na prigovarjanje kraljice obljubil v najpotrebnejših zadevah podpirati novo vlado. Vsi **angleški** listi so jedini, da do novih volitev vlada ne bode nič posebnega izvršila. Vladala bode z liberalno večino, ta pot je nastopila le za to, ker ni bilo drugega izhoda. V vsem bode jej pa roke vezal kompromis z liberalci. Liberalcem se je ugodnejše zdelo prepustiti vladanje do volitev konservativcem, nego umakniti demisijo, kajti sedaj se bodo lažje pripravili za bodoče volitve. Tako bi se bil razkol vekšal mej njimi, a v opoziciji bodo pa jedini. Sloga je pa potrebna. ako hočejo zmagati pri prihodnjih volitvah. Ko bi sedaj konservativci hoteli kaj storiti, kar ne ugaja liberalcem, bode jih takoj zavrnila liberalna večina. — Novo angleško ministerstvo, ki je sedaj popolno, sestoji iz sledečih šestnajstero članov: Salisbury, ministerski predsednik in vnanje zadeve; Northcote, prvi lord državnega zaklada; Sir Hardinge Giffard, lordni kancelar; Sir Mihael Hicks-Beach, kancelar državnega zaklada; lord Cranbrook, lordni predsednik tajnikovskega sveta; lord Harrowby, lordni tajni varuh pečata; vojvoda Richmond, predsednik trgovskega urada; Sir Richard Cross, notranje zadeve; polkovnik Stanbey, kolonije; Smith, vojsko; lord Jurij Hamilton, prvi lord admiralitete; Sir Randolph Churchill, Indijo; grof Carnarvon, podkralj irski; lord John Manners, generalni načelnik poš; Henry Chaplin, kancelar za Lancaster in Robert Plunkett, minister javnih del. — Mr. Robert Bourke je imenovan podtajnikom v ministerstvu notranjih zadev, mr. Ritchie tajnikom admiralitete.

Standardov dopisnik imel je pogovor z **egiptovskim** ministerskim predsednikom Nubar-pašo. Ta je izjavil nado, da bode nova angleška vlada pokazala več odločnosti. Ko bi sedanja omahljivost trajala še šest mesecev, misli on, bi pa bil Egipt meterv. Ako Nubar pričakuje odločnosti od angleške konservativne vlade, se najbrž vara, kajti čudne

razmere v angleškem parlamentu bodo ovirale tudi angleško vnanjo politiko.

Nekateri listi prinesli so neverjetno vest, da Gordon ni bil ubit v **sudanskem** glavnem mestu, ampak, da še živi. V Rimu izhajajoča „Riforma“ prinaša poročila italijanskega polkovnika Messadalia, ki je bil v Egiptu, v katerem se odločno trdi, da je Gordon še živ. Jednako vest objavil je „Bosphore Egyptien“.

Dopisi.

Iz Postojine 23. junija. [Izv. dop.] V obče znano je, v kakih slabih in zaduhlih prostorih so tukajšnji c. kr. uradniki, osobito pa sodni uradniki primorani uradovati. Kakeršni so prostori c. kr. okrajne sodnije v Postojini, svetoznane metropole zavedne Notranjske, tega si človek, ki ni imel nikedar prilike, videti jih, še sanjati ne more. Tacih ne najdeš po vsej Avstriji in gotovo tudi ne mej Kitajci. Če bi jih hotel s pravim imenom imenovati, nazivati bi jih moral krtove luknje. Nizke, temne, tesne, zakajene in zaprašene sobe pri tleh, okna v njih skoro popolnem uzidana pri tleh, pod okni kanal, ki pošilja aromatičen svoj duh v pisarne — stene v njih mokre in vlažne, na stenah in pri tleh rasto gobe, v neki sobi celo tako na gosto, da ne moreš niti koraka stopiti, da ne stopiš nanje. — Če hočeš priti iz jedne pisarne v drugo, moraš stopati po jako primitivnih stopnicah. To je le površen popis prostorov c. kr. okrajne sodnije Postojinske in tujcu, kateri je imel prvič priliko stopiti v te pisarne, dozdeva se nehotе zagledavši gobe po stenah, da ima pred seboj stalaktite in dolomite Postojinske jame. Postojinčanom ni treba slavne jame, zadostovali bi jim že prostori c. kr. okrajne sodnije, da bi Postojina postala imenitna in slavna in kolikor toliko tudi naravni čudež.

Videl sem že dokaj kaznilnic, povsod pa so, odkritosrčno rečemo, prostori odmenjeni kaznencem, pravi saloni proti prostorom, v katere je stlačena Postojinska sodnija. Vsaj vendar živimo v XIX. stoletji, v stoletji človekoljubja, v katerem se kujejo društva zoper surovo ravnanje z živalimi, in v katerem mislijo celo zidati hiralnice za — pse; a za ubogega uradnika, ki žrtvuje državi svoje duševne moči, naj se ne stori nič? — Čudimo se le, da se višji gospodje, ki sicer pazijo in gledajo na vsako malenkost, in zahtevajo še za tako neznatno stvar poročil in opravičevanja, neso še zapazili, v kakih nezdravih, gnilih podzemeljskih kletih morajo dotični uradniki delati dan za dnevom po 8 in še več ur. Sicer je pa treba gledati, da uradniki zginejo počasi z zemeljskega površja in da napravijo drugim prostor. Da pa kmalu poginejo in zamrejo uradniki in da pridejo pred časom tja v krtovo deželo, kjer ni več muh, treba bi bilo tudi po družih krajih preskrbeti take prostore, kakor so pri Postojinski sodniji, in s tem bi bili najden stroj za pokončanje uradnikov ali recimo „beamtenvertilungsmaschine“. Kdo je v Postojini znašel in preskrbel tako zdrave prostore za sodnijo, imenovati ga hočem drugi pot, da bode za svojo originalno misel in za svojo „beamtenvertilungsmaschine“ dobil še pravočasno „patent“, če ga pa že ima, treba ga bo pa na merodajnem mestu priporočati, da bo dobil še kako odlikovanje.

Čudimo se jako, da uradniki, ki so primorani

ti manjka, da bi bila najsrečnejši in najplemenitnejši narod na svetu? Manjka ti le one svobode, s katero se ti zmeraj šališ, katere pa še ne poznaš ne!

Kaj pa premišljuješ, draga Suzana? rekel sem hčeri, katere molčanje me je osupnilo. Navadno je žvrgolela kakor tica.

Ničesa ne premišlujem, dragi oče.

Zares? Mali postek mi pravi, da se gospica zaradi njenega najstarejšega prijatelja vznemirja.

Tega ne tajim, dragi oče.

No, drago dete! teh mislij se moraš iznebiti. Jaz se počutim tako dobro, da sem mislil le na tvojo srečo. No, hčerka, kdaj se pa misliš omožiti?

Jenny je kvišku poskočila, kot bi jo bilo skrivno pero pognalo. Suzana pa je do ušes zarudela.

Le proč z otročarijo! vzkliknil sem. Suzanica, ti bodeš imela kmalu dvajset let; ti pač nesi izmej onih malih noric, ki pri besedi možitev začno škiliti, opazuje si konec nosa. Če je govorilo tvoje srce, povej mi; popolnem ti zaupam, dete drago; že naprej vsprejemem zeta, katerega si si izbrala.

Suzana, rekla je žena z ginjenim glasom, idi v mojo sobo ter mi prinesi volne za vezeno.

Pri teh besedah pa je pomenljivo namignila

hčeri, kar se v dobri francoščini pravi: Pusti naju sama.

Komaj je Suzana zaprla duri, oglasila se je Jenny.

Danijel, rekla je, ti si krut. Kaj ti je pač otrok storil?

Kaj! svoje hčere bi ne smel vprašati, ali ima ljubčka?

Moja hči, odvrnila je Jenny, ne ljubi nikogar. To je poštena deklica, ki bode storila, kakor je nje mati storila. Pričakovala bode dneva svoje poroke ter potem ljubila moža, katerega so jej nje stariši izbrali.

Dne svoje poroke? vzkliknil sem. To je malo pozno. Če se potem ljubezen ne prikrade prvi večer, našla bode drugi dan zaprte duri. Svojo srečo izvolitvi svojih starišev prepustiti je nevarno. Vsak se oženi za se, ne za svojo mater. Čut dolžnosti je kaj lepa stvar, a nikdar ne more nadomestiti one prve svete ljubezni, katero le svobodno srce ponudi.

Ne vem, od kod jemlješ ta načela, rekla je Jenny naravnost; imel bi svojo hišo vsaj toli čislati, da bi nikdar s temi žalostnimi paradoksi ne prihajal.

A, draga moja, po vsem svetu devotke same izbirajo svoje može. Poglej le v Ameriko!

Kaj smo Irokezi? segla mi je žena v besedo.

Poglej na Angleško, Nemško, celo na Španjsko; v teh deželah se omože s tistim, katerega ljubijo; in tega ne vem, da bi zakoni bili tam manj srečni nego v Parizu.

Ti pač nemaš zdrave pameti, Danijel.

To se pravi, gospa, jednega izmej naju slepi predsodek, da napačno misli.

Da, gospod, le s tem razločkom, da si ti jedini svoje misli in da mej Francozi vsak misli kakor jaz.

Oh! memral sem, tu je moj zatiralec, gospod vsakateri, katerega zopet v hiši nahajam. Moja žena je bila v Ameriki vendar boljša!

Razgovarjati se je bilo nekoristno, razpirati se mi je zoperno; zato sem se zatekel k pomočku, katerega je celó Sokratu manjkalo; prižgal sem svojo pipo ter jel po svoje premišljevat in sanjari.

Mir je trpel le malo časa. Henrik je vstopil v sobo ter me boječ se objel. Opazoval sem sina ter ga komaj izpoznal. To ni bil moj drzni prсто-

v teh krtinah dan na dan sedeti, k temu molče in se ne pritožijo. Morebiti si misli marsikateri izmed njih sam pri sebi: „Vsaj ne bom dolgo tu in „za menoj potop“. Pa morda bodo ravno oni primorani, ne mesece, temuč cela leta uradovati v teh prostorih in da bodo morebiti danes ali jutri njih otroci tako srečni najlepše dneve svojega življenja preživeti v teh živih grobovih! —

Čudimo se jako, da gospoda zdravnika, ki imata dosti opravila in zaslužka pri sodnji in večkrat vidita te nezdrave, človeškemu bivališču nepodobne prostore ter sama dihata ta gnili zrak, k temu trdovratno molčita in ničesar ne storita v tej zadevi. Vsaj bi bila vender njijina sveta dolžnost, opozoriti merodajna oblastva na ta madež — in pravo ironijo XIX. stoletja.

Še nekaj treba je jemati v poštev. Je li mogoče, da ima ljudstvo potrebno spoštovanje pred uradniki, ki so primorani uradovati v tacih prostorih, katerih količkaj imovit kmet ne bi še porabil za svojo živino, tem manj pa za svoje hlapce, in smelo rečemo, da je tem prostorom nasproti vsaka raztrgana kmetška bajta eldorado, vsaj kar se zadeva zdravega in čistega zraka. — Ko bi prišel stari Lipčan slučajno v te prostore, dihal le nekoliko trenutkov ta zrak v njih zagledal gobe po stenah in pri tleh ter bi potem pisal mojstru pevcev Schiller-ju, gotovo bi v svojem pismu i to omenil: „Vaš potapljavac je videl morske grozine ter jih popisal: „da drunte ischts fürchderlich“, jaz Vam pa resnično povem: nei mein jutester, da ä dréne ischts fürchderlich.“

Da pa nam nikdo ne bode očitati mogel, da le kritikujemo, in ne podajemo nikakešnih sredstev, kako bi se ti nedostatki odstranili, dovoljujemo si za danes podati naslednja dva predloga: Nedavno smo čitali v nekem Dunajskem časniku, da je na Dunaji neko društvo nabralo okolu 20.000 gld., s katerimi nameravajo zidati hiralnico za pse, — a da začasno še ne bodo pričeli z zidanjem. Kaj ko bi se merodajni krogi obrnili do tega društva, da naj jim posodi nekoliko krajcev, seveda proti obrestim, da bi bilo državi mogoče, za c. kr. okrajno sodnijo Postojnsko omisliti in na eti uradom vsaj potrebne, če tudi ne popolne primerne prostore?

Če jim pa ta predlog ne ugaja, svetujemo dotičnim krogom, naj se obrnejo do novega izveličarja na Kranjskem — do profesorja Šukljeja, ki je že Dolenjcem sezidal železnico, sodnim uradnikom pa obljubil in izročil dekrete „in bianco“ za pristave, sodnike, svetovalce in Bog si še vedi kaj. Ta pot imeli bi gotovo mnogo uspeha! Dixi et salvavi animam meam.

Človekoljub.

Društvo v podporo slovenskih pisateljev

imelo je včeraj zvečer ob 6. uri v čitalnični dvorani svoj občni zbor. Navzočnih je 21 članov. Predsednik dr. Vošnjak pozdravi došle, se spominja odborovega delovanja, preosnove pravil in banke „Slavije“, ki je društvu darovala 300 gld. ter izraža upanje, da bode polagoma društvu možno, doseči svoj smoter in podpirati slovenske pisatelje. Konečno povabi zbrane člane, da v znak hvale banki Slaviji ustanejo s sedežev in trikrat zakličejo „Slava!“ (Se zgodi).

voljec, ki je bil vsak trenutek pripravljen v Indijo ali pa v vojsko oditi, to je bil zal majhen mladenič, ki je bil kakor iz škatlje vzet možiček. Lase kakor ženska prekosrede glave razčesane; vzamite še vezeno košuljo, trd visok ovratnik in škotski trak za vratnico. Človek bi bil mislil, da ima mlado devojko v vrhni sukni pred seboj; vsa njegova postava bila je nekako pristrčna, nežna, brezčutna in nemarna.

Od kod pa prihajaš, dragi sinko? vprašala ga je mati.

Od kodrača, mama.

Njegov kodrač! Moj sin trebuje posebnega lasničarja! Ogledoval sem ga kot pravi čudež.

Ti si pač danes zjutraj bil v jahališči, nadaljevala je Jenny.

Bil sem, mama, in tudi v borilnici.

Prav dobro, rekel sem, ljube so mi te moške vaje. Mladenič mora znati jahati, plavati, boriti se ter bojevati se z mečem in pištolo. Olikan človek mora neprestano preganjati mehkužnost, ki mu življenje slabša in krati. A dragi Henrik, s tem še ni vse storjeno, poprijeti se je treba tudi posebnega stanu. Sedaj imaš šestnajst let, mož si. Kaj pa češ postati?

(Dalje prih.)

Potem poročata tajnik prof. Senekovič in blagajnik veletržec Vaso Petričič o društvenem stanju. Kratkima poročiloma posnamemo naslednje. Nova, prenarejena pravila potrdila je deželna vlada z odlokom z dne 26. aprila 1885 štev. 4001. Za 1885 pobirala se bode samo polovica članovnine, tedaj za prave člane po 1 gld. 50 kr., za podporne po gol-dinarji. Društvo broji 3 ustanovnike (M. Vošnjak, dr. Vošnjak, dr. Tavčar), pravih udov Ljubljanskih 22, vnanjih 7, podpornih udov v Ljubljani 45, vnanjih 15, vkupe 92 članov. Dohodkov bilo je dosedaj 421 gld. 55 kr., troškov pa 5 gld. 27 kr., torej preostaje 416 gld. 28 kr. društvenega premoženja, katerega je 350 gld. naloženih pri „Kmetiski posojilnici Ljubljanske okolice“, ostalo pa leži v blagajnici.

Poročili vzameta se na znanje, potem voli se „per acclamationem“ dr. Vošnjak predsednikom, v odbor pa po listkih: Ivan Hribar, prof. Senekovič, Vaso Petričič, prof. Levec, prof. Raič, Ivan Tomšič.

Pri točki „posamični nasveti“ oglašil se prof. Levec in predlaga, da se g. Davorin Trstenjak, ki je prvi sprožil misel za pisateljsko društvo in ki ima izredne zasluge na leposlovnem, narodnem in znanstvenem polju, imenuje častnim članom.

Ta predlog vsprejme se jednoglasno in z živokliči, potem pa zborovanje zaključil.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Strug za zgradbo farovža 300 gld.

— (Gospodje) v deželnem dvorcu na Turjaškem trgu res že vzbujajo našo milosrdnost. Noč in dan pisariti polemike, ujedati se z vsemi slovenskimi in nemškimi listi, vedno prepirati se in zabavljati danes temu, jutri drugemu narodnjaku, to kaže na silno razburjene živce in da mora jako malo uradnega dela biti, ker ostaja toliko prostega časa za polemiko. Poslednji „Ljublj. List“ je zopet od prve do poslednje strani napolnjen z več ali manj strastnimi napadi na „Slov. Narod“, na „Slovenca“, kateremu očita zvitost in nevednost v paragrafihi, na „Novice“, o katerih bridko zdihuje, da neso več v dr. Bleiweisovih rokah, in konečno na „Politik“, katera je s svojim dopisom o dolenjski volitvi res morala zadeti v tarčo. In kar je včeraj pisala večerna priloga, isto danes prežvekuje Lajbaherica. Nam vsi ti napadi ne delajo niti najmanjše pregla-vice, ker vidno je, da se gospodje ravna po machiavellističnem načelu „divide et impera“, katero se pa ne bode obneslo. Prepirljivi gospodje dosegli bodo baš nasprotno: Podkopali bodo vladno avtoriteto, kolikor je še, ter zopet zjedini, kar so hoteli razcepiti. Zategadelj jim tudi vzklik: „Gospod, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo!“ vračamo neodpečaten nazaj.

— (Nov list.) glasilo triumvirata Šuklje-dr. Poznik-dr. Slane, začne baje izhajati s 1. dnem julija t. l. v Gradci. Kakor Šukljejevci po Rudolfovem pripovedujejo, bode ta list le začasno izhajal, dokler ne potlačijo Margherijevcev in dokler ne spravijo dolenjske duhovščine ob upliv in veljavo, Šukljeja pa v državni zbor. Potem, tako se zagotavlja, bodo z nami zopet „dobri“. Ime listu nam še ni znano, a program je po predstoječem svojih duševnih očetov vreden.

— (Na Velegrad.) Vznemirjajoča poročila o nevarnih boleznih okolu Velegrada so močno pretirana. Uradno je konstatovano, da ni nobene nevarnosti. Sicer bi pa za nameravani vlak na Velegrad in v Prago te bolezni, tudi da so istinite, kar pa neso, ne bile nobena ovira. Peljali bi se v skrajnem slučaju mimo Velegrada. Pri tej priliki naj omenimo, da je na Dunaji, v Brnu, Olomuci in v Pragi skrbjeno za stanovanje za vse potovalce, ki se za taka stanovanja oglašé.

— (Osobne vesti.) Te dni imeli smo mnogo vnanjih gostov. Iz Prage došel je g. K. P. Kheil, ravnatelj banke Slavije in česki pisatelj. Danes odpeljal se je z g. Hribarjem v Zagreb, Beligrad in v Sofijo. Kot poverjeniki banke „Slavije“ bili so tu: Ivan Nabergoj, Slavoj Jenko, Jelusič iz Kastva, dr. Lavoslav Gregorec iz Novecerkve, Gašpar Šorn, Peter Bajš iz Dvora. — dr. Valentin Nemeec, profesor bogoslovja v Celovci, imenovan je kanonikom stolnega kapiteljna Krškega. Župnikom v Šmihelu imenovan je gospod dr. Josip Somer, stolni kaplan v Celovci. Umrl je g. Fran Fugger, župnik v Šmarjeti pri Velikovci. Živinozdravnikom v Slovenjem Gradci imeno-

van je neki J. Mayer. Okrajni glavar Celjski gosp. Haas je baje prosil za svoje umirovljenje. Kot njegov naslednik imenuje se mej drugimi glavar Hein iz Maribora. Tu bi pač veljal izrek: „Es kommt selten was besseres nach.“ — Načelnikom železniške postaje v Mariboru imenovan je g. Špaček, dosedaj načelnik na Pragarskem.

— (Tiskovna pravda proti „Biču“.) Predvčeraj popoldne bila sta obsojena v Zagrebu Višemir Zima, odgovorni urednik, in Gavro Grünhut, izdajatelj in založnik „Biča“, zaradi kaljenja javnega miru in reda, zaradi ščuvanja itd. prvi na dve leti, Grünhut pa na 10 mesecev teške ječe, poostrene s postom vsakih 14 dni. Plačati morata tudi sodnijske troške. — Oba naznanila sta priziv in ničnosti pritožbo ter prosila, da ja izpuste. A ta prošnja se je zavrnila in obdržali so oba v zaporu. Ta obsodba spominja nas na Kollerjevo dobo na Českem.

— (Dr. Svetozara Miletiča) proglasilo je sodišče v Novem Sadu blaznim ter mu dr. Jurija Dimitrijeviča, odvetnika v Bečkerek, postavilo kuratorjem.

— (Družba sv. Mohora) šteje letos 29.557 članov, torej 1055 več, kakor lani.

— (Prememba v posesti.) G. dr. Fran Munda, odvetnik v Ljubljani, kupil je Cvajerjevo hišo v Gradišči, kjer je bila nekaj Sokolova telovadnica, za 29.000 gld. K tej hiši pripadajoči vrt je menda največji v Ljubljani.

— (Za spomin na tisočnico Metodijevo) priredila je firma Woerl na Dunaji prekrasno relief-podobo sv. blagovestnikov v jako okusnem okviru. Več o tem pove inserat, kateri ni pravi nič pretiran, ker je delo zares umeteljno in elegantno. Kdor si je želi ogledati, naj se potruži k nam v uredništvo.

— (Umor v Podsusedu.) Priobčilo smo zadnjič vest, da je v 6. dan t. m. nepoznan človek blizu Podsuseda bil umorjen in da so umorjenega morilci potem položili na železnico, da ga je vlak povozil. Sedaj imamo dodati še to, da je oseba umorjenega že določena. Bil je to Jakob Mirt, kmet s Straže pri Krškem.

— (Jägerjeve „Antropinipillen“) tudi „Haarwuchtpillen“ imenovane, so v Avstriji prepovedane, ker so — gola sleparija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. junija. Cesar izrazil je ministru Pražaku povodom smrti njegove soproge brzojavno Svoje sožalenje.

Berolin 26. junija. Zidarski težaki in donaševalci kamenja sklenili so ustanovitev društva, da varujejo svoje interese in da bode štrajk zidarjev splošen. Tudi težaki bodo pri zgradbah, kjer se dosedaj še delali, takoj delo ustavili in strogo pazili, da se štrajk vzdrži.

Dunaj 25. junija Baronica Pražakova soproga ministra Pražaka danes popoldne umrla.

Madrid 25. junija. Včeraj v Madridu 6 za kolero obolelo, v provincijah 815 ljudij zbolelo, 315 umrlo.

Razne vesti.

* (Čudne usode vladarjev.) Nek laški list objavil je zadnjič statistične podatke zastran raznih usod vladarjev. Od 2540 cesarjev in kraljev, kateri so vladali 64 držav, iztirali so jih 300 s prestola, 64 se jih je odpovedalo vladarski časti, 25 se jih je samoumorilo, 12 prišlo ob pamet, 100 umrlo na bojišči, 126 koprnelo v ječi, 25 umrlo jih je mučeniške smrti, 151 bilo je umorjenih in 108 so jih usmrtili. Ti zgodovinski podatki nam jasno kažejo, da tudi vladarjem čestokrat ne sije mile sreče svetla zvezda in da nesreča obiskuje tudi bleščeče prestole.

* (Samomor višega uradnika državne železnice.) V pisarni avstro ogerske državne železnične družbe na Dunaji ustrelil se je 23. t. m. popoldne Fran de Paula Gussmann, podnačelnik v pravnem odseku. Zapustil je dve pismi na mizi: jedno namenjeno državne železnice uradniku dr. Brunu Wagnerju, drugo gospodičini B., stanujoči pri soprogi samomorilčevej. V prvem pismu navaja teško telesno bolezen kot povod samomoru, se poslavlja od svojih prijateljev uradnikov in se presrečno zahvaljuje za izkazano mu zdatno pomoč pri uradovanju. V drugem pismu toplo priporoča gospici B. svojo nesrečno soprogo, naj jo tolaži in podpira v nesreči, naj jo opozori, da bo prosila pismeno za penzijo pri državni železnični zavodu. Gussmann, 58 let star, živel je v dobrih razmerah in bil je zaradi svojega ljubeznivega in ponižnega vedenja pri vseh uradnikih jako priljubljena oseba. Žalujoca soproga zvedevši grozno smrt je omedlela.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec pripočeti so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodnom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (11-5)

Tuji:

25. junija.

Pri **Stonu**: Morin iz Lušina. — Drolz, Stapf, Vogel, Krampf in Mauritz iz Ljubna.

Pri **Walt**: Rehn, Hoek z Dunaja. — Blažek iz Trsta. — Bamberger, Blau iz Zagreba. — Bchofschitz iz Linca. — Hauer iz Ljubna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. junija	7. zjutraj	734.68 mm.	19.2° C	brevz.	jas.	13.50 mm.
	2. pop.	732.64 mm.	28.0° C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	734.78 mm.	17.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.4°, za 2.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	83	15
Zlata renta	108	10
5% marena renta	99	—
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	286	60
London	124	20
Srebro	—	—
Napol.	9	85 1/2
C kr cekini	5	87
Nemške marke	61	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	128
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	40
Ogrska zlata renta 4%	99	45
— papirna renta 5%	92	80
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obliq avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50
Prior obliq Elizabetine zapad. železnice	113	75
Prior obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	97
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	193	75

K tisočletnici svetih apostolov

CIRILA in METODA

je podpisani dal napraviti izbukneno podobo svetih prosvetiteljev, katerih umetna izpeljava se povsod pohvalno priznava.

Podoba je izdelana v obliki kolajn (15 cm.) po galvanoplastičnem potu v bakru in se dobi pristno posrebrana ali pa pozlačena ali pa tudi v raznih nuansah antikega dela. Vse oklepa jako primerni in olepšani leseni okvir in je jako pripravna za okrašenje sob in za darila. Risanje, model in rezbarije izdelane so od najizvrstnejših umetnikov Dunajskih, slika in okvir sta nenavadno trpežna in se kaj boljšega in lepšega še ni prodajalo povodom te vzvišene svečanosti.

Cene:

- Jednostavni okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik. gld. 6.—
- Bogato okrašen okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik. " 10.—
- Kovinski okvir, podoba pozlačena, posrebrana ali pa antik. " 5.—

Izdovalec: **Fran Pawlas**, tovarna bronastih del, pozlatovalec in posrebralec na Dunaji.

Glavna zaloga: LEO WOERL,
založnica knjig in cerkvenih umetelnih del,
Dunaj, I., Spiegelgasse 12.

LEOPOLDINA HUBER,

Ulice na grad h. št. 3, (373-2)

si usoja naznanjati p. t. damam, da potrjuje v risanju **krojov po praktičnej matematično proračunenej metodi** in da se že prvi naris telesu popolnem prilaga. — Temeljiti pouk v treh do štirih lekcijah. — Nadalje se tudi **obleke urezujejo in kroji prodajajo.**

Mnogovrstna

zelišča, korenine, lubje, cvetlice in še veliko drugih rastlin

kupuje (376)

Karol Koren v Planini, postaja Rakek.

Bock, cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah

(6-26) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Vožnja

z jednim konjem za osebo v
toplice ali na deželo po
prav nizki ceni.

Poljanska cesta h. št. 17,
I. nadstropje. (362-3)

Izvrsten med

(garantiran pitapec)

na debelo in drobno, kakor tudi v plehastih skatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), skatlja 30 kr., se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,
svečarji v Ljubljani. (278-7)

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volнено blago.

Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gld. 1 do gld. 6 meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7 in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gld. 1 do gld. 6 meter. Črni Peruvians za suknje in Tosskins za hlače od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove. Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije. — Normalnega volnatnega blaga za zgornjo obleko, kakor normalnih posteljnih in popotnih odej po sistemi prof. Gustava Jägra v Stuttgartu bogata izbér.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4.75, 5.25 do gld. 16.

Uzorce zaslonj in franko. Blago razpošilja samo proti poštenu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljave, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje **vzglede knjižice** z mnogoštevilnimi vzorci franko. (107-18)

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v elodei,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, kolpanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali piljačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetra in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofljici: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalozah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisnena besede: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko spravljenno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemojajo teh znakov isinosti, naj se zavrejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90-20)

Sedem sodov 200—250 hektolitrov
izbranega najboljšega

pleševičkega vina

od leta 1883, kakor tudi staršega vina od leta 1881 in 1879 prodajam po jako ugodnih in nizkih cenah; manj od jednega soda 12—15 hektolitrov se ne more oddati. Kaj več se izve pri

Jakobu Zimmermann-u

v Karlovcu, kjer leži vino, in v Zagrebu,
Ilica št. 24, v mojej prodajalnici. (378-1)

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Prešimnovem trgu**. (716-50)

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika,
da si za polovico prave cene
omisli vsakdo izvrstno uro.

razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarna jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane **Washingtonske žepne ure** so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškega sistema.

Vse ure so natanko repasirane ter **garantujemo za vsako uro pet let.**

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzememo s tem dolžnost javno, da vsako nepristransko uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, **izredno natančno** regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, **natančno na sekunde repasirane**; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-ur) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-ur) od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, tekočih na 15 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra, **odobrenega od c. kr. denarnega urada**, pod najstrožjim jamstvom na trenutek repasirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri dá se zastojni tudi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 15.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje gl. 100 zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov: (241-9)

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm,

Wien, II., Obere Donaustrasse 107.